

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113232147
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5113232147.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., ul. Z. č. XXXX/X, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Máriou Mihálikovou, advokátkou so sídlom Z., V. P., proti žalovanému: N. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. - L., W. - V. č. XXXXX/XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Rastislavom Skybom, advokátom so sídlom Z., ul. K. č. X, o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/267/2013-407 zo dňa 28. októbra 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 8C/267/2013-407 zo dňa 28.10.2016 žalobný návrh zamietol. Žalovanému priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal určenia, že zmluva o prevode vlastníctva k bytu č. XX na 2. poschodí vo vchode č. 8 v bytovom dome súp. č. XXXX postavený na parc. č. 7831 na ul. Z. v k. ú. Z. zapísaný na LV č. XXXX, V 4627/13 je neplatná a určenia, že žalobca je výlučným vlastníkom bytu č. XX na 2. poschodí vo vchode č. 8 v bytovom dome súp. č. XXXX postavený na parc. č. 7831 na ulici Z. v k. ú. Z., zapísaný na LV č. XXXX, V 4627/13. V priebehu konania na základe dispozitívneho úkonu žalobcu zo dňa 19.03.2015, ktorým zobral žalobu v časti druhého petitu ohľadom určenia, že je výlučný vlastníkom, späť, súd konanie v časti návrhu na určenie, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetného bytu, zastavil, a to uznesením zo dňa 07.04.2015. Predmetom konania tak zostalo len určenie, že zmluva o prevode je neplatná. Po vykonanom dokazovaní a po rozhodnutí o procesných návrhoch súd posúdil, že na takom určení, ako požadoval žalobca po čiastočnom späťvzati nie je naliehavý právny záujem a v zmysle § 137 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) je dokonca podľa úmyslu zákonodarcu žaloba v takom znení neprípustná, pričom právna zástupkyňa žalobcu uviedla pred súdom, že trvá na návrhu v požadovanom rozsahu aj napriek ust. § 137 C. s. p.

Poukázal na to, že otázku platnosti/neplatnosti právneho úkonu súd posúdi ako prejudiciálnu otázku. Preto ak je toto možné vyriešiť prejudiciálne, nie je daný naliehavý právny záujem na takom určení v rozsudovom výroku. A v danom prípade súd by platnosť/ neplatnosť zmluvy musel prejudiciálne skúmať pri rozhodovaní o určení vlastníckeho práva v prospech žalobcu. Správne preto mala žaloba znieť na určenie vlastníckeho práva a nie na neplatnosť zmluvy. Na určenie neplatnosti zmluvy nie je daný naliehavý právny záujem, čo je dané aj tým, že môže dôjsť napr. k ďalšej zmene vlastníka ešte pred právoplatnosťou rozhodnutia a tým by bol vyvolaný zas ďalší spor, lebo by to nebolo rozhodnutie spôsobilé pre zápis do katastra nehnuteľností.

Zároveň zmenou procesného predpisu v znení Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v zmysle § 137 s poukazom na dôvodovú správu už nie je prípustná žaloba na určenie či tu právny vzťah je alebo nie je, teda tak, ako to bolo možné v niektorých prípadoch v zmysle § 80 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“ Ust. § 137 C. s. p. predstavuje úplne novú koncepciu odlišnú od predchádzajúcej úpravy. Cieľom zákonodarcu bol záujem vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Teda cieľom danej zmeny bolo dosiahnuť to, aby sa predišlo zbytočným žalobám, pričom je nutné posudzovať naliehavý právny záujem v danom prípade. V danom prípade však nielenže nie je daný naliehavý právny záujem, ale v podstate nie je ani prípustná žaloba v takom znení v zmysle C. s. p., pričom napriek tomu právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na takom znení návrhu aj po výzve súdu s odkazom na § 137 C. s. p., aj keď na druhej strane súd poukazuje, že výpočet možných žalôb je len demonštratívny, keďže je tam uvedené „najmä“. Teda v zmysle úmyslu zákonodarcu žaloba v takom znení je neprípustná v zmysle § 137 C. s. p., nakoľko podľa aktuálnej právnej úpravy už sa neskúma platnosť/ neplatnosť právneho vzťahu bez ohľadu na to, kedy žaloba bola súdu podaná, avšak aj napriek tomu ustanoveniu súd posúdil a zdôrazňuje, že v tomto prípade nie je daný naliehavý právny záujem na takom určení, keďže požadované určenie bolo možné posúdiť prejudiciálne. Súd preto žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu.

V zmysle ust. § 255 a § 262 ods. 1, 2 C. s. p. súd priznal žalovanému ako plne úspešnej strane v konaní trovy konania, keďže bol úspešný v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. až po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. V odvolaní uviedol, že súd po vyhlásení rozsudku v ústnom odôvodnení, ako vyplýva zo zvukovej nahrávky vyhotovenej na pojednávaní konanom dňa 28.10.2016 uviedol, že žalobu zamietol z dôvodu, že podľa procesného predpisu Civilný sporový poriadok účinného od 01.07.2016 súd nerozhoduje o určení neplatnosti zmluvy (právneho vzťahu), ale len o určení či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. V odôvodnení písomného znenia rozsudku súd udáva iné dôvody na zamietnutie žaloby, a síce na jednej strane poukazuje na to, že napadnutá zmluva o prevode vlastníckeho práva má všetky zákonom požadované náležitosti a navyš bola spísaná aj notárska zápisnica o vypratání nehnuteľnosti na základe podpísanej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, na strane druhej tvrdí, že žalobca nemá na určení neplatnosti zmluvy o prevode naliehavý právny záujem. V ods. 13 odôvodnenia súd rozporne tvrdí, že nie je naliehavý právny záujem na podanej žalobe a zároveň tvrdí, že žaloba je v požadovanom znení (neplatnej zmluvy) neprípustná podľa § 137 C. s. p. Ak je žaloba neprípustná, nie je predsa potrebné zisťovať naliehavý právny záujem. Odôvodnenie rozsudku je nepresvedčivé, rozporuplné, zmätočné, nejednoznačné a stranám sporu nedáva právnu istotu v tom, na základe akých dôvodov súd žalobu zamietol či preto, že žaloba je neprípustná či preto, že nie je naliehavý právny záujem, či preto, že neboli preukázané dôvody na určenie neplatnosti zmluvy.

Rozhodnutie súdu je prekvapivé aj v tom, že napriek skutočnosti, že žalobu zamietol z procesného hľadiska, teda že žaloba o určenie neplatnosti prevodu vlastníckeho práva je neprípustná, ešte na pojednávaní, kedy vyhlásil rozsudok, vykonal žalobcom navrhnuté dôkazy - výsluchy svedkov, ktoré by z tohto pohľadu mali byť zamietnuté pre nadbytočnosť.

Ohľadom otázky či súd mohol rozhodnúť o určení neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v čase podania žaloby bolo platné a účinné ust. § 80 O. s. p. žalobca poukazoval na to, že ust. § 137 C. s. p. je účinné až od 01.07.2016. Takže je nelogické, aby v čase podania žaloby (dňa 02.10.2013) súd mohol odkázať na § 137 C. s. p. a na základe neho posudzovať naliehavý právny záujem a následne vytýčiť pojednávania a vykonávať dôkazy. Podľa neho v procesnom práve by mala platiť zásada právnej istoty a predvídateľnosti, a teda, ak sa konanie začne za určitých podmienok, za tých istých podmienok by sa aj malo skončiť.

Ak súd mienil rozhodnúť o zamietnutí žaloby z procesného hľadiska, t.j. preto, že je toho právneho názoru, že žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva je kvôli novým procesným pravidlám neprípustná, napriek tomu, že bola podaná 3 roky pred účinnosťou nových procesných pravidiel, mal vyjadriť svoj predbežný právny názor, aby jeho rozhodnutie nebolo prekvapivé a procesné strany mohli využiť svoje procesné práva, napr. aj zmenou petitu.

Tiež žalobca uviedol, že C. s. p. je založený na exemplifikatívnom výpočte druhu žalôb („rozhodlo najmä...“) a nie všetky druhy žalôb musia byť výslovne pomenované. Podotkol, že aj zmluva je právnu skutočnosťou a súd môže rozhodovať aj o právnej skutočnosti.

Ďalej podľa žalobcu z úmyslu zákonodarcu ako aj platnej judikatúry vyplýva, že žaloby o určenie neplatnosti zmluvy sú neprípustné, ak by sa ich vyhovením nedospelo k požadovanému definitívnemu

výsledku t.j, ak by boli vyvolané ďalšie spory. V tomto prípade, ak by súd vyhovel žalobe o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva, vec by bol ukončená bez nutnosti podávať ďalšie žaloby.

Uviedol tiež, že právoplatný rozsudok o určení neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva je verejnou listinou spôsobilou na vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností, a teda na zosúladienie skutočného právneho stavu so zapísaným stavom. Poukázal pritom na stále platné a účinné znenie § 34 ods. 2 katastrálneho zákona, podľa ktorého ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom. Ak by súd žalobe vyhovel, katastrálny odbor by zapísal jeho ako vlastníka nehnuteľnosti, teda on by sa už nemusel nejakou ďalšou žalobou domáhať určenia svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. V ďalšej časti odvolania žalobca na rozdiel od právneho názoru súdu tvrdil, že je tu daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva. Naliehavý právny záujem spočíva na potrebe zosúladienia skutočného stavu a zápisu v katastri nehnuteľností - na liste vlastníctva (pred podaním žaloby zapísaný ako vlastníka žalovaný). Na základe právoplatného rozsudku súdu o určení neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva by okresný úrad, katastrálny odbor zapísal jeho ako vlastníka podľa § 34 ods. 2 katastrálneho zákona (zapísal by stav pred zápisom danej zmluvy a pred zápisom zmluvy V 4627/2013 bol na LV č. XXXX k.ú. Z. zapísaný ako vlastníka predmetného bytu on). Navyše poukázal na špecifickosť tohto prípadu, kedy na predmetnom LV č. XXXX k.ú. Z. je zapísaná poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní 18C/267/2013 a poznámka o predbežnom opatrení o zákaze nakladať s nehnuteľnosťou. Zapísané poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní a o predbežnom opatrení môžu byť z listu vlastníctva v zmysle katastrálneho zákona a vykonávacej vyhlášky katastrálneho zákona vymazané až po právoplatnom skončení súdneho konania.

Žalobca vytýkal súdu aj to, že sa nevysporiadal s jeho argumentáciou ohľadom neplatnosti zmluvy, neposúdil všetky vykonané dôkazy. V odôvodnení rozsudku neuviedol aké prostriedky procesného útoku on použil, nevysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil. Neposúdil podľa neho všetky vykonané dôkazy, neopísal preukázaný skutkový stav a neuviedol akými úvahami pri posudzovaní dôkazov sa riadil a ktoré skutočnosti považoval za preukázané, a ktoré rozporné a ako ich v konečnom dôsledku posúdil. Taktiež súd neuviedol, čo bolo preukázané vypočítaním jednotlivých svedkov, pričom sa nevysporiadal s vyjadrením k vykonaným dôkazom z jeho strany, v ktorom zosumarizoval, čo z dokazovania podľa jeho názoru vyplynulo.

Žalobca navrhol, aby krajský súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu, resp. aby rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že vzhľadom na notoricky známy právny názor prezentovaný v početnej judikatúre, že naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. nie je daný v prípade, že je možné žalovať priamo na plnenie, muselo byť súdu už od momentu zmeny návrhu (pripusteného uznesením č. k. 18C/267/2013-211 zo dňa 04.07.2015) zrejme, že žaloba je na zamietnutie a že všetko dokazovanie, ktoré nasledovalo, bolo nadbytočné a spôsobovalo iba prietahy v konaní. Takže v tom, že dokazovanie bolo nadbytočné má (zrejme celkom náhodou) žalobca pravdu, ale v žiadnom prípade nie, pokiaľ sa domnieva, že žalobca mohol mať na určení neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy naliehavý právny záujem a je celkom jedno či by na vec aplikoval O. s. p. alebo, ako si to vyžaduje zákon, ust. § 137 C. s. p.

4. Žalobca na vyjadrenie žalovaného písomne nereagoval.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 ods. 1 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno podať týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozsudok súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, 379 C. s. p.) a ako vecne správny ho potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p. z nasledovných dôvodov:

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec v podstate aj správne právne posúdil keď konštatoval, že nie je prípustná žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu v zmysle ust. § 137 C. s. p.

7. Žalobca sa v konaní domáhal určenia (deklarovania) neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu v dôsledku omylu, pretože jeho úmyslom bolo požičať si 10.000 eur pri tej príležitosti založiť byt a nie predať byt. Pre správanie zúčastnených osôb pri uzatváraní právneho úkonu a ich postup pri uzatváraní údajných kúpnych zmlúv mal za to, že je zmluva je v rozpore s dobrými mravmi. Dovoľával sa teda relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu podľa § 40a Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ust. § 49a Občianskeho zákonníka ako aj absolútnej neplatnosti podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Taktiež úžery podľa § 39a Občianskeho zákonníka.

8. Žalobca sa domáhal teda určenia právnej skutočnosti a nie určenia, či tu právo je, alebo nie je (inak povedané existencie/neexistencie práva). Právny úkon (v danom prípade zmluva o prevode vlastníctva bytu, ako viacstranný právny úkon) je právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik (rovnako aj zrušenie) práv a povinností. Z toho vyplýva, že pre účely ust. § 137 C. s. p. je potrebné vnímať žalobu o určenie platnosti/neplatnosti právneho úkonu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti. Zmyslom týchto žalôb je eliminovať najmä žaloby na určenie neplatnosti právnych úkonov a namiesto nich využívať žaloby na určenie, či tu právo je, alebo nie je, prípadne žaloby na plnenie.

9. Vychádzajúc zo znenia ust. § 137 písm. c/ a d/ C. s. p. s prihliadnutím na obsah osobitnej časti dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je možné vyvodiť, že C. s. p. zásadne nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Inak povedané Civilný sporový poriadok pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu (najmä z hmotného práva). Takýmto právnym predpisom je napr. zák. č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa ust. § 77), zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (žaloba o neplatnosť dražby podľa ust. § 21 ods. 2), Občiansky zákonník (žaloba o neplatnosť výpovede nájmu bytu podľa ust. § 711 ods. 6). Pre tieto výnimky (podľa ust. § 137 písm. d/ C. s. p.) je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii priznáva oprávnenej osobe domáhať sa na súde určenia tejto právnej skutočnosti (napr. znenie ust. § 77 Zákonníka práce, znenie § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z., znenie § 711 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Za takýto právny predpis, právnu normu, však nemožno považovať ust. § 40a nadväznosti na ust. § 49a, ust. § 39 a § 39a Občianskeho zákonníka.

10. Žalobca v prvom rade v odvolaní poukazoval na obsah zvukovej nahrávky pojednávania zo dňa 28.10.2016, podľa ktorej súd uvádzal iné dôvody ako v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd s oboznámenou zvukovej nahrávky pojednávania mal zistené, že súd pri odôvodňovaní vyhláseného rozhodnutia poukázal na to, že zmenenou novou úpravou procesných predpisov sa zmenilo O. s. p. a C. s. p.; zmenilo sa ust. § 80 a § 137; ust. § 137 neumožňuje rozhodnúť o neplatnosti právneho vzťahu ale iba o práve; podľa C. s. p. je žaloba neprípustná, taká bola vôľa zákonodarcu aj s poukazom na dôvodovú správu a komentáre; žaloba nebola zmenená v dôsledku zmeny právneho predpisu. Podľa odvolacieho súdu aj z odôvodnenia písomne vyhotoveného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyššie uvedené závery v podstate vyplývajú nakoľko sa tiež v ňom poukazuje na neprípustnosť žaloby pre zmenu procesného predpisu v znení C. s. p. účinného od 01.07.2016 v zmysle § 137. Na vyššie uvedenú námietku žalobcu preto neprihliadol.

11. Odvolací súd nepovažoval rozhodnutie súdu za prekvapivé len preto, že napriek zamietnutiu žaloby tento vykonal na pojednávaní navrhnuté dôkazy.

12. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že konanie sa začalo za určitých podmienok teda, že žaloba bola podaná dňa 02.10.2013 a platilo ust. § 80 O. s. p. a za tých istých podmienok by sa malo aj skončiť, odvolací súd dáva do pozornosti intertemporálne ust. § 471 prijaté v súvislosti s nadobudnutím účinnosti C. s. p. , podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Nová práva úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona.

13. Podľa žalobcu v odvolaní pokiaľ mala byť žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva kvôli novým procesným pravidlám neprípustná, mal súd vyjadriť svoj predbežný právny názor, aby jeho rozhodnutie nebolo prekvapivé a procesné strany mohli využiť svoje procesné práva, napr. zmenou

petitu. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na to, že sudca na pojednávaní dňa 28.10.2016 (č.l. 403 spisu) uviedol: „Súd v tomto štádiu konania zároveň dotazuje právnu zástupkyňu žalobcu - advokáta, či trvá na podanom návrhu v celom rozsahu s poukazom na § 137 C. s. p.“. Odpoveďou splnomocneného zástupcu žalobcu bolo „Trvám teda na určení, že zmluva o prevode je neplatná. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie upriamil pozornosť strán sporu na ust. § 137 C. s. p.

14. Podľa odvolacieho súdu nemožno procesnú prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu podľa ust. § 40a Občianskeho zákonníka vyvodiť z ust. § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastrí nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), keďže toto ustanovenie upravuje len procesný postup okresného úradu ako miestneho orgánu štátnej správy na úseku katastra v prípade rozhodnutia súdu, ktorým by bola určená neplatnosť právneho úkonu, ktorého predmetom bola nehnuteľnosť evidovaná v katastrí nehnuteľností. (pozn. je treba poukázať na to, že súčasné znenie ust. § 34 ods. 2 katastrálneho zákona nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2010, pričom novelou katastrálneho zákona vykonanou zák. č. 103/2010 Z. z. bol do znenia tohto ustanovenia doplnený odkaz pod 10eb/ § 44a a § 159 O. s. p.; ust. § 159a O. s. p. účinného do 30.06.2016 „Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti, o neplatnosti právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou, prípadne o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, je záväzný aj pre účastníkov zmluvy, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k dotknutej nehnuteľnosti a ktorý bol podaný v čase, keď v katastrí nehnuteľnosti bola vykonaná poznámka o tomto súdnom konaní“, pričom ust. § 228 ods. 2 C. s. p., ktoré nahradilo ust. § 159a O. s. p. „Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastrí nehnuteľnosti bola zapísaná poznámka o súdnom konaní“; teda aj z porovnania znenia ust. § 159a O. s. p. a ust. § 228 ods. 2 C. s. p. je zrejmé, že voľou zákonodarcu už len s určitými výnimkami, nebolo zásadne umožniť žaloby o neplatnosť právnych úkonov hoci sa týkajúci práv k nehnuteľnostiam). Odvolací súd si osvojil uvedený právny záver konštatovaný v rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/264/2015-78 zo dňa 06.09.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/4/2017-1207 zo dňa 31.01.2017. Z toho dôvodu ani na ďalšiu námietku žalobcu neprihliadol.

15. Vzhľadom na záver súdu prvej inštancie o procesnej neprípustnosti žaloby žalobcu o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu nemal tento dôvod zaoberať sa meritom veci a teda posudzovaním vykonaných dôkazov ako to naopak namieta žalobca v odvolaní.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).